

[Tholstrup.]

nærmere kritik, idet det sandsynligvis må betragtes som værende i strid med de internationale aftaler om ikke at gennemføre toldforhøjelser. Var det ikke en meget bedre idé at indskrænke varedirektoratet til kun at varetage de nødvendige opgaver, så hovedparten af de 5,7 mill. kr. kunne spares?

I § 1, pkt. 3 hedder det:

„Ministeren bemyndiges endvidere til at træffe midlertidige foranstaltninger til fremme eller regulering af vareproduktionen...“

Dette ord „fremme“ hører hjemme i den første vareforsyningslov af 1932, hvor der var tale om, at der skulle skaffes beskæftigelse til de arbejdsløse, og derfor skulle man fremme produktionen, men det er der slet ikke tale om i dag. I dag drejer det sig kun om at skaffe de varer, der er vanskelige at få. Derfor er det et ord, der slet ikke hører hjemme i loven i dag.

I sin fremsættelsestale omtalte den højtærede handelsminister den danske rapport til og svaret fra samarbejdsorganisationens råd i Paris, hvori det henstilles til Danmark at søge at bringe liberaliseringen op til 75 pct. i løbet af det kommende halve år, men handelsministeren undlod forsigtigt at nævne rådets udtalelse om, at det på lang sigt er i Danmarks — og i det europæiske samarbejdes interesse at liberalisere færdigvarerne, så vi får en konkurrence-dygtig industri. Jeg vil gerne tillade mig at citere:

„Af disse grunde mener udvalget ikke at kunne gå ind på den tanke, at Danmarks nuværende bidrag på noget væsentligt punkt skulle kunne sammenlignes med det bidrag, der er ydet af andre deltagende lande, som har opfyldt den foreskrevne liberaliseringsprocent“.

Konklusionen heraf er:

„På baggrund af Danmarks nuværende økonomiske og finansielle stilling er landet for tiden berettiget til at undlade at frigøre 60 pct. af sin import af færdigvarer fra de øvrige deltagerlande“,

men

„Danmarks nuværende bidrag med hensyn til færdigvarer ligger imidlertid langt under, hvad landet burde yde, såvel i det europæiske samarbejdes interesse som i Danmarks interesse på lang sigt; den danske regering bør derfor opfordres til i videst muligt omfang at bestræbe sig for at forøge liberaliseringen af færdigvarer“.

Dette sidste er et langt vigtigere holværk

mod kommunismen end nok så mange våben.

Som baggrund for udsigterne for det kommende år er det fremdraget, at underskuddet på handelsbalancen i 1950 har været 1 300 mill. kr., hvorfra vil gå 500 mill. kr. som netto-skibsfartssindtægter, medens de 750 mill. kr. delvis dækkes af Marshallhjælpen, hvoraf hovedparten er lån, og af træk på Europabanken, men det må ikke glemmes, at vi har forøget vor beholdning af skibe til en værdi af 150—200 mill. kr., så vi har dog fået mere for pengene end de varer, der er forbrugt. Desuden er lagrene jo stopfulde i øjeblikket.

Løvrigt må vi ikke glemme, at underskud på handelsbalancen er noget, man skal have. Når alle landes udenrigshandel sammenlægges, er der jo et samlet underskud på mange milliarder. En del af dette fremkommer vel ved den mærkelige måde, man fører statistik på — importvarerne er påført fragt, medens eksportvarerne ikke er det. I hvert fald havde vi i årene fra 1913 til 1931 et underskud på handelsbalancen på sammenlagt 5 milliarder kr., og vor varegæld, vor handelsgæld, som i 1913 var 1 milliard kr., var efter disse mange års forløb stadigvæk kun 1 milliard kr., og vel at mærke kroner af kun halv så stor værdi som de kroner, vi skyldte væk i 1913. Altså, til trods for en milliard kroners underskud på handelsbalancen havde vi alligevel forbedret stillingen med 500 mill. kr. Og mon ikke den forudsete eksport ifølge handelsministerens redogørelse er noget pessimistisk bedømt, når man regner med samme pengeværdi som i 1950? Jeg ved da adskillige varer fra den mindre eksport, der er steget betydeligt, og vi er desuden i færd med at indarbejde os på mange nye markeder, så det er højst usandsynligt, at vi ikke skulle få betydeligt mere hjem for vor eksport i 1951, end vi fik i 1950. Der skulle derfor være mulighed for betalingsbalance i det kommende år uden indgreb udover dem, der er nødvendige for at sikre os de varer, der mangler; men det er jo indgreb af en helt anden natur end dem, vi har kendt hidtil.

Den højtærede handelsminister sluttede med at påkalde en sanering af vore indre økonomiske forhold for ikke yderligere at udskyde den liberalisering, som er regeringens mål. Hertil har retsforbundet givet sit bidrag ved det forslag, som blev afleveret til regeringen for et par dage siden, det eneste virkelig positive forslag, der har været fremme, og et forslag, som derfor bør tages op til alvorlig overvejelse, så vi